

Vårens lärkor! er sång
 När ej dit falla djup.
 Elfen tusvan likväl,
 Gofwarens helga tal,
 Och för wandraren sjungen
 Hoppets ewiga morgonspalm.

Sålas i Björnstråhl's Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckte hos J. Åhrberg, 1825.

6571 Sällheten.

Du, med trångtande rop
 Kallad af Glas och Kung!
 Säg, hvad dölier du dig? —
 Bor du i flyktans sköt?
 Der, med ruswande wingar
 Natten waktar det gamla guld.

2.

Fann i Sanningens djup
 Grubblande Forskar'n dig?
 Säg bland Skaldemör dig
 Drömljande Sångens Son?
 Bar wid Segrarens sida,
 Dig den blodiga stridens wagn?

3.

Bagdads stolte Calif,
 Måttad af Nöjets rus,
 Mottar gäspande, fall,
 Himmelska Flickans luf;
 Ha! du hwilar, o Sällhet!
 Ej på njutningens swanduns, bädd.

4.

Nyss södd, hälsar med gråt
 Barnet den första Sol;

Gubbe, suckar det trött
Efter den sista Natt.
Sielf den dygdiges öga
Gjuter tåren på bleknad kind.

5.

Blifwa, trångta och dö:
Bjuder oss Odets lag —
Sällhet! är du en dröm?
Gäckade känslors dröm?
Eller — är du en bild af
Sanna kommande Himlars ro.

Wårn.

(Metoden lika med den föregående.)

Gröna, leende Wår,
Ofskuldens sköna bild,
Till din tjugande samn
Ernst mig en timma blott!
Ack, med lekande wingar
Gläckta hemliga oron bort!

2.

Prydd med barndomens frans
Röt mig i minnets lund!

Måla der för min blick
Drömmarnas flydda värld!
Bygg på rinnande sanden
Hoppets strålande tempei än.

3.

Slingra twiflarens natt!
Ysande hatet smält!
Kläd i kärlekens skrud
Giriga tigrars hem!
Med ditt flappande hjerta
Fyll den trånande långtarns bön!

4.

Kanste skäda din sol,
Hälsad af mig i dag
Innan fördarnes tid
Mortimers slutna graf
Der hans sorgliga lefnads
Gåta, löses af maskens tand.

5.

Ingen gyllene sten
Smickra min swaga dygd!
Ack! jag drömde mig blott,
Blifwa med mildhet dömd
Och att förjande flickan
Strödde blommor på gräswens mull.